

С Т А Т У Т С.Г.Д.

I.

1. Українська нація не може як слід розвиватися без власної держави. А без розвиненої в повнім того слова значінні української нації не може бути ладу і спокою на українській землі.

2. Тому СОЮЗ ГЕТЬМАНЦІВ ДЕРЖАВНИКІВ ставить собі першим завданням — організацію тих сил, що прагнуть збудувати Незалежну, Суверенну Українську Державу.

II.

1. Ті сили — це провідна верства Української нації в її боротьбі за здобуття власної Влади /тобто, держави/ в Україні.

Провідну верству СГД уявляє собі як ту активну меншість, що скрізь і завжди в протилежність до пасивної більшости всіх народів найбільше причиняється до здобуття, створення і вдержання держави.

2. В українській провідній верстві повинні об'єднатися ліпші й активніші частини всіх класів без огляду на те, де люди з тих класів перебувають, і всіх місцевих "націй", що бажають української держави на території українського народу, в цілі створення та забезпечення упорядкованого життя для всіх, що живуть на тій території.

3. Українська провідна верства може здобути і найтривкіше вдержати владу в Україні, коли організовано і здисципліновано об'єднається доккола Гетьмана, що право Його на Гетьманство випливає з Його родової й нашої здорової Державно-Національної традиції та Його власного чину в 1918 р., коли Він цілого Себе віддав Батьківщині-Україні.

III.

СГД спіратиме Українську державно-політичну працю передусім на власних зорганізованих і здисциплінованих силах, але не відкине справжньої чужої допомоги природніх союзників української нації та державности.

IV.

В боротьбі за власну Українську Державу треба розрізняти два етапи:

а/ Перший — це підготування української провідної верстви до використання найбільш сприятливих умов з метою здобути владу в Україні. До витворення таких умов ми, Гетьманці-державники, можемо причинитися творенням відповідної ідеології та програми, нашою організаційною, пропагандивною і взагалі політичною роботою.

б/ Другий етап — це впорядкування, розбудова й укріплення української держави. В тій цілі треба створити міцну організацію людей різних класів, об'єднаних одним традиційно-політичним світоглядом, насичених одною волею і ведених одним Проводом.

V.

Досвід показав, що відбудова і вдержання Української Держави зв'язані з величезними труднощами. І це головно наслідком внутрішнього нездисциплінування Українців.

Все це перемогти можна лише тоді, коли вся повнота влади й засобів опиниться в руках легального /правноправного/ Гетьмана всієї України і Роду Його в характері легальної Династії.

Кожну державу легше здобути, ніж удержати, а двічі правдивий цей досвід минувшини у відношенні до України. З тої причини во ім'я загального добра всіх мешканців України та будучини Української Нації — Союз Гетьманців Державників стоїть на становищі, що також по впорядкуванні всіх внутрішніх і зовнішніх відносин та взаємин Української Держави влада легального Гетьмана всієї України ще довгий час мусить мати рішальний вплив на державні справи.

УІ.

Ідеологічні основи Союзу Гетьманців Державників полягають на спостереженнях і думках, висловлених у творах Вячеслава Липинського, головне в його "Листах до братів хліборобів" про ідею та організацію українського монархізму, доповнених тим, що потому було в Бюлетенях Гетьманської Управи з підписом Пана Гетьмана Павла і в офіційно признаних та припоручених писаннях інших ідеологів Гетьманського Руху.

УІІ.

1. В боротьбі за власну Українську Державу СГД виставляє гасло любови до спільної Батьківщини або патріотизм, а не зненависть між місцевими Українцями і місцевими не-українцями, бо розпалювання зненавистей і пристрастей, як соціальних, так і національних між населенням Української Землі може вести тільки до розбиття тих сил в Україні, що могли б боротися за Українську Державу.

2. СГД найвище цінить християнську мораль і єрархічну організацію Церкви.

3. Пошана до тих національно-історичних традицій, що їх наказує шанувати статут та ідеологія СГД.

4. Вірність Законному Дідичному Гетьманові-Монархові і Його Родові, що репрезентує єдність нації /легітимізм/.

5. Приватна власність, як підстава культури й цивілізації та їх дальшого розвитку.

6. Співпраця і рівноправність всіх класів України.

7. Приладнення до законів та їх вимог тих держав, що на їх землях організації працюватимуть у часі Еміграції.

-----++++-----

РЕГЛЯМЕНТ С.Г.Д.

I. МЕТА І ЗАВЛАННЯ С.Г.Д.

СОЮЗ ГЕТЬМАНЦІВ ДЕРЖАВНИКІВ ставить собі за мету переведення в життя основ, зазначених у його Статуті, а зокрема – підготування кадрів провідної верстви для здобуття влади в Україні та впорядкування Української дідичної, класократичної Монархії-Гетьманства.

II. ПРОВІД С.Г.Д.

1. Найвищий вождь СГД – Ясновельможний Пан Гетьман.
2. Діяльністю СГД кермує Гетьманська Управа через своїх постійних представників на місцях або через осіб, нею для того призначених, видаючи для цього потрібні розпорядки.

III. ПРИНАЛЕЖНІСТЬ ДО СГД.

1. Приналежні до СГД можуть бути:
 - а/ окремі фізичні особи,
 - б/ члени-організації. Вступ таких членів та порядок взаємин між ними та Г.У. кожного разу встановлюється окремим розпорядком Г.У.
2. Приналежні до організації фізичні особи діляться на:
 - 1/ членів,
 - 2/ кандидатів на членів.
3. Кандидат може стати членом локальної організації не скорше як по упливі року. Ця постанова відноситься до новоприймаємих кандидатів від хвили оголошення цього Регляменту. До того часу за членів С.Г.Д. вважається всіх, що належали бодай рік до Гетьманської Організації. Ті, що в хвилі оголошення правосильності регляменту не були ще 12 місяців членами Гетьманських організацій, можуть одержати членську легітимацію від місцевої організації щойно по упливі часу, який їм бракує до року.
4. До того видається їм тільки тимчасові посвідки, на яких зазначено час, до якого ті посвідки важні.
5. Членами СГД стають усі ті члени б.УСХД, що на адресу Гетьманської Управи заявлять на письмі своє бажання вступити в члени СГД та будуть прийняті.
6. Такі заяви мають право подавати також і визначні діячі Гетьманського Руху, що не були формально членами УСХД.
7. Кандидати на членів по упливі приписаного часу можуть стати членами тільки тоді, коли вони точно виконували свої обовязки. Вразі ствердження, що так не було, будуть вони счеркнені з листи членів, а ті, що їх неправдиво поручили й піднесли до ступня членів, будуть покарані відповідною організаційною владою.

IV. ОБОВ'ЯЗКИ І ПРАВА ЧЛЕНІВ.

A.

1. Першим обовязком кожного члена СГД є всюди пам'ятати, що
 - 1/ Гетьманець-державник визнає ідею Самостійної Української Держави, збудованої на пошані до релігії, монархістичної легалістичної ідеї та приватної власності, відповідно обмеженої справедливими законами.
 - 2/ Гетьманець-державник хоче здійснити цю високу ідею української самостійної держави установленням в Україні дідичного /спадкового/ Гетьманства, як правової Трудової /класократичної/ монархії.
 3. Гетьманець-державник розуміє, що найбільша небезпека для України – це боротьба за владу, а тому він визнає право на владу в Україні, а тим самим і на Гетьманський Престол лише за Гетьманським Родом Скоропадських, що вже у 18 ст. правив Україною і Який своє правління відновив у 20 ст. в Особі Правоправного Гетьмана Павла.

4/ Гетьманець-державник, прийнявши ідею правового Гетьманства, перетворює її в собі свідомим зусиллям не тільки в політичний світогляд, але звязує з нею також своє моральне переродження: позбувається руйницьких прикмет задрозти й ненависти супроти своїх, ставить передусім вимоги до себе, а потому до інших, дає приклади вірності Гетьманові і своїй організації, визначається працьовитістю, ініціативністю, витревалістю, достойною поведінкою й товариською доброзичливістю та жертвеністю для спільного діла і своє членство в СГД розуміє як службу високій ідеї.

2. Другий обов'язок кожного члена СГД - це докладно знати й сумлінно виконувати вимоги Статуту й Регляменту та своєчасно вносити членські вкладки.

3. Третім обов'язком кожного члена СГД є передплачувати та ширити Гетьманське друковане слово.

Б.

Члени СГД мають слідуючі права:

1. Приймати всі достоїнства й виконувати всі функції в організації, до яких будуть покликані.

2. Вимагати розгляду евентуально заподіяної їм кривди в межах організації, але в службовій дорозі, себ-то через свої льокальні і тд. організації.

3. Звертатись на письмі до Г.У. й ЯВ Пана Гетьмана, але в службовій дорозі. Тільки привіти може висилати кожний член і кожна льокальна організація до Г.У. безпосередньо.

4. Всі члени СГД мають право носити установлену членську відзнаку.

5. Члени СГД не мають права брати участі в політичних партіях, про-тивних головним засадам організації, а саме - пошані релігії, легальній монархії та приватній власності, а про свою приналежність до інших неполітичних організацій обов'язані повідомити в своїм заявним листку й далі чинити згідно з одержаним наказом.

У. ПРИЙОМ У ЧЛЕНИ СГД.

1. Членом СГД може стати: а/ кожний уроженець/-ка/ або громадянин /-ка/ Української Землі. б/ Неуроженець/-ка/ і негромадянин/-ка/, коли вони походженням батьків або своїми особистими заслугами зв'язані з Українською Землею. в/ Українські установи та об'єднання військові, спортові, культурні, професійні, класові та станові; коли вони визнають свою підпорядкованість ЯВ Панові Гетьманові та під політично-національним оглядом будуть провадити свою діяльність у напрямі цілей С.Г.Д.

2. Умови прийняття в члени фізичних осіб:

а/ скінчення 20. року життя,

б/ прийняття в цілому статуту й регламенту СГД та зобов'язання на письмі беззастережно підпорядкуватись їм,

в/ виконання й підписання заявного листка, /форма в прилозі/

г/ відповідна ухвала дотичної організаційної влади.

3. Кандидат на члена має подати письмеву заяву про своє бажання вступити в організацію.

4. До цієї заяви має долучити свій життєпис з докладнішим власноручним /не на машині/ описом своєї дотеперішньої громадської й політичної діяльності.

5. Згадані вище документи має кандидат вручити Управі Гетьманської льокальної організації, коли ж її нема, то управі найближчої Гетьманської організації, коли ж і такої нема, то представникові Гетьманської Управи в даній країні, коли ж і такого нема, то впрям до Гетьманської Управи.

6. До своєї заяви кандидат має додати поруку на письмі двох членів Гетьманської організації, що знають його особисто як чесну людину.

3.
А коли він не має двох особисто знайомих йому членів Гетьманської організації, то їх поруку можна заступити свідоцтвом двох інших, зна-них у суспільстві людей своїх або чужих.

7. При прийнятті кандидат на члена складає писемну обітницю, що бу-де сумлінно й ретельно виконувати вимоги статуту й регламенту СГД.

8. Кандидатів на членів приймає місцева організація; де їх нема, там їх приймає представник Г.У. або особа, спеціально на те вповнова-жена окремим розпорядком Г.У.

VI. ЯК КАНДИДАТ СТАЄ ЧЛЕНОМ.

1. Час, по впливі якого кандидат стає членом, означений в уступі III., §3.

2. Внесок на іменування кандидата членом ставить на засіданні уп-рави місцевої організації голова тої місцевої організації. Ухвала за-падає більшістю голосів в тайнім голосуванні.

3. Де нема місцевої організації, там внесок на іменування кандида-та членом ставить Представник Г.У. з відповідними узаasadненнями.

VII. УТРАТА ЧЛЕНСТВА І ВИСТУПЛЕННЯ З СГД.

1. Коли член СГД виконує всі свої обов'язки, приписані статутом і регламентом, та пристійно поводитьсь, то не може бути виключений з організації, хіба на основі писемного засуду по формально переведенім доходженні на письмі відповідною владою СГД.

2. Про виключення з організації вільно оголосити в пресі, але тіль-ки тоді:

а/ коли виключений член поводитьсь так, що приносить шкоду або сором організації,

б/ коли далі представляється перед людьми як член СГД,

в/ коли він хоч цього й не робить, але є поважна небезпека, що він може зробити шкоду або нанести організації сором, коли б йому це забаглося зробити,

г/ коли виключений член зробив занадто голосний скандальний вчи-нок та в організації займав таке місце, що прилюдне оголошення про його виключення для слави організації конечне.

3. Член СГД автоматично тратить всі членські права в організації, коли продовж півроку не платить вкладок, мешкаючи в місцевості, де є пошта, і рік, де її нема.

4. Членство, як таке, тратить член щойно тоді, коли його по тім ча-сі закликала найближча йому влада організації на зборах або писемно, щоб заплатив незаплачені вкладки, а він на той заклик до трьох міся-ців не відповів, або відповів відмовно. В заклик має бути зазначено, що вразі незаплатення вкладок або неприслання відповідного виправдан-ня влада організації має обов'язок виключити члена з організації, ого-лосити це в льокалі організації та подати до відома орг-им клітинам.

5. Оголошення імен членів, виключених за неплатення вкладок, має бути зроблене на письмі в помешканні організації через вивішення на виднім місці.

6. Кожний член і кожний кандидат на члена має право сам виступити з організації при умові подання про це заяви з указанням причин ви-ступу та при умові вирівнання всіх своїх дотеперешніх зобов'язань що до організації.

VIII. СХЕМА ОРГАНІЗАЦІЇ СГД І ЙОГО ПРАВЛІННЯ.

1. СГД це організація, де внутрішня система життя та правління від-бувається, як правило, не на підставі виборів та голосування, а на під-ставі добору членів, іменування їх на різні уряди й достоїнства, на припорученнях і наказах та на вірності, дисципліні й жертвенности для високих цілей організації.

2. Але така система не тільки не виключає ініціативності кожного члена, навпаки — вона високо цінить нові помисли та почини і взагалі прояви ініціативи кожного члена й кожного кандидата на члена.

3. З огляду на розпорошеність Українців по різних країнах земної кулі і зв'язані з тим труднощі в кермуванні життям і працею СГД, організація ділиться територіально на організації краєві, обласні й льо-

4. Територіальні межі Краєвої Організації СГД покриваються з межами одної держави, напр., Німеччини, Франції й т.д.

5. Територіальні межі Обласної СГД покриваються з межами одної з земель держави або домінії.

6. Начальників Краєвої Організації призначає, звільняє й усуває Г.У. за порозумінням з ЯВ Паном Гетьманом.

7. Начальників Обласних Організацій призначає, звільняє й усуває Начальник Краєвої Організації за порозумінням з Г.У.

Він же призначає, звільняє й усуває начальників місцевих організацій.

8. Краєві організації мають право вислати пропозиції до Г.У., Обласні — до нач. Краєвої організації, а місцеві — до нач. Обласної, згідно до нач. Краєвої організації, кого бажано назначити начальником Краєвої або Обласної організації. В пропозиції мають бути названі найменше дві особи, найбільше — чотири.

9. Рішача влада має брати під увагу такі пропозиції.

10. Кожний начальник добірає собі співробітників, що всі разом з начальником організації творять управу організації. Число співробітників не може бути менше як два / секретар і скарбник/.

II. Зносини організацій з Г.У., а також взаємини їх з представником Г.У., коли такий у даній країні є, або відпоручником Г.У. на дану місцевість встановлюються кожного разу окремим розпорядком Г.У.

IX. ЗІЗДИ СГД.

1. Загальні зїзди СГД мають на меті рішати про задивлення загалу Гетьманських Організацій на найважливіші справи, зв'язані з цілями, життям і працею СГД.

2. Загальні зїзди скликає Голова Г.У. за згодою на це ЯВ Пана Гетьмана. Зїзди скликаються в разі потреби, але не менше одного разу на 5 літ.

3. У загальних зїздах беруть участь:

А/ Всі урядуючі члени Г.У. обов'язково.

Мають право брати участь:

Б/ Всі краєві начальники організацій СГД або призначені ними відпоручники, при чому один Краєвий начальник має право вислати тільки одного свого відпоручника.

В/ Представники Г.У. на місцях.

Г/ Обрані делегати:

Зїзд кожної краєвої організації має право вибирати на загальний зїзд трьох делегатів зовсім свободними голосами без затвердження їх ким-небудь, тільки президія зїзду має їм виставити посвідки, що їх вибрано делегатами на загальний зїзд.

4. Про те, чи ухвали загального зїзду правосильні, рішає ЯВ Пан Гетьман.

5. Загальний Зїзд відкриває Голова Г.У. й сам кермує зїздом з тим, що покликає одного або двох своїх секретарів. Бажано, щоб секретарі були по змозі з тих, що мешкають в осідку Г.У. або недалеко від нього.

6. Денний порядок праць устанавлює і проголошує Голова Зїзду в порозумінні з ЯВ Паном Гетьманом.

7. Зїзд ухвалює постанови голосуванням звичайно більшістю голосів з виїмком тих справ, що для них Статут або Реглямент вимагав би кваліфікованої більшости. При рівності голосів рішає Голова Зїзду.

Всі ухвали з'їзду мають характер порад для Г.У., а коли ухвали затвердив ЯВ Пан Гетьман, тоді ухвали загального з'їзду мають рішачий характер також для Гетьманської Управи.

8. Членам, що голосували проти прийняття ухвал з'їзду, належить право долучити до протоколів з'їзду "вотум сепаратум" з узаasadненням, чому вони голосували проти. Це можуть вони зробити або в часі з'їзду, або навіть до 30 днів по З'їзді.

9. В потребі загальний з'їзд може відбутися також в анкетнім порядку. В тім випадку анкета повинна обіймати як-найменше питань.

10. За анальогічними приписами бодай раз на три роки повинні відбуватися краєві з'їзди; такі з'їзди скликають краєві начальники. Краєві начальники рішають також по засягненню опінії управи красвої організації про те, хто бере участь у краєвих з'їздах. До способу переведення тих з'їздів і ваги їх ухвал відносяться приписи для загальних з'їздів.

11. Бодай раз на рік повинні відбуватися обласні з'їзди.

Про ті з'їзди рішають обласні начальники по засягненні опінії своєї старшини.

12. Місце скликання зборів визначають відповідні начальники по засягненні опінії своєї старшини.

13. В разі перешкоди /недуги або іншої причини/, що унеможливила б Голові Гетьманської Управи прибути на З'їзд, відкриває той З'їзд і кермує ним особа, призначена ЯВ Паном Гетьманом.

В таких випадках на з'їздах краєвих і обласних кермує член красвої або обласної управи, що його визначить краєвий або обласний н-ик.

X. СУДОВІ ОРГАНИ СГД І В СГД.

СГД признає два роди судів:

а/ суди третейські між членами організації у справах приватних, які нічим не дотичать організації. Це суди, що їх складають за згодою обидві сторони, вибіраючи собі і своїх представників, як суддів, і суперарбітра. СГД дуже допорукає своїм членам полагоджувати свої приватні спори третейськими судами, складеними з членів організації, але не наказує робити це.

б/ Суди організаційні, що мають урядувати тоді, коли наражено добру славу або інтерес організації. Про підсудність, склад тих судів і їх матеріальне та формальне право /себто про їх процедуру/ Гетьманська Управа оповістить окремим правильником.

XI. ФІНАНСОВІ ЗАСОБИ СГД.

1. Фінансові /грошеві/ засоби СГД складаються з членських вкладок, з доброхитних жертв і з прибутків при урядженні ріжних імпрез /забав, прогульок і т.д./.

2. В надзвичайних випадках Г.У. може жадати від членів СГД надзвичайних датків на публичні цілі. Ті цілі мають бути членам вияснені, та потреба їх узаasadнена.

3. Висоту членської вкладки кожна краєва організація визначає собі сама по дискусії і приймає на зборах звичайним голосуванням.

4. Кожна Гетьманська організація в місті, без огляду на те, чи вона льокальна, обласна або краєва, має обовязок надсилати до Г.У. 50% свого чистого прибутку двічі на рік. А кожна хліборобська організація раз на рік. Найвищий контрольор, що його признає ЯВ Пан Гетьман щорічно окремо перевіряє відчитність Г.У. що до вжитку цих грошей.

5. Кожна Гетьманська Організація має провадити точні рахунки з прибутків і видатків, а звіти з тих рахунків має надсилати безпосередньо до Г.У. разом з надсилкою грошевою, себто мійська двічі, а хліборобська раз на рік.

6. Контроля ведення господарки в організаціях переводиться в мійських двічі на рік, а в хліборобських раз на рік.

6. 7. Двох контрольорів і одного заступника вибирає собі кожна організація на загальних зборах вільними голосами, а одного контрольора має визначити начальник організації, а саме для місцевої організації місцевий начальник, для обласної – обласний, для крайової – крайовий, а для всієї організації Голова Г.У. в порозумінні з ЯВ Паном Гетьманом. Всі три контрольори мають мешкати або в тій самій місцевості, або не-далеко від себе, бо інакше добра контроля дуже утруднена або й неможлива.

8. Визначений ЯВ Паном Гетьманом найвищий контрольор має право й обов'язок загального нагляду над тим, чи контроля в цілій організації ведеться правильно. Таке саме право прислугує крайовому контрольору що до всіх організацій в краю, або обласному контрольорові щодо всіх організацій у його області. Тих контрольорів визначає вища над ними контрольна влада на пропозицію дотичної старшини.

9. Контрольори мають право оглядати всі рахункові книги і всякі квіти організації, але тільки в льокалі організації. Забирати з собою книги ніякому контрольорові не вільно.

XII. ЗАТВЕРДЖЕННЯ РЕГЛЯМЕНТУ СГД І ЇХ ЗМІНИ.

1. Статут і реглямент СГД затверджує ЯВ Пан Гетьман, після чого вони зачинають обов'язувати всіх членів Організації.

2. Зміни в статуті і регляменті можуть наступити на підставі писемного й узасадненого пропозиція Голови Г.У. або її членів, начальника крайової або обласної організації по засягненні опінії їх старшин, коли те пропозиція ухвалить загальний зїзд організації і затвердить ЯВ Пан Гетьман.

XIII. КОЛИ МОЖНА РОЗВ'ЯЗАТИ СГД В ЦІЛОСТІ АБО ЧАСТИННО.

1. Для розв'язання СГД в цілості треба окремого наказу ЯВ Пана Гетьмана на письмі.

2. Окремі крайові організації СГД можуть бути розв'язані ЯВ Паном Гетьманом на писемний і узасаднений внесок Г.У.

3. Окремі Обласні організації може розв'язати Гетьманська Управа на узасаднене писемне пропозиція начальника крайової організації, який перед висланням такого пропозиція має долучити писемну опінію старшини, нею підписану.

4. Місцеві організації може розв'язати крайовий начальник на писемний узасаднений внесок обласного начальника з додатком опінії обласної старшини.

5. Представництво /старшину/ організації, яка має бути розв'язана, належить вислухати перед розв'язанням організації. Вислід того вислухання має бути зазначений на письмі.

-----+++++++-----